

ПРИМЉЕНО: 19.10.2013			
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОГ	ВРИЈЕДНОСТ
13/1	2383	13	

UNIVERZITET U BANJOJ LUCI
EKONOMSKI FAKULTET

IZVJEŠTAJ

o ocjeni podobnosti teme i kandidata za izradu doktorske teze

PODACI O KOMISIJI

Odlukom Nastavno-naučnog vijeća Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Banjoj Luci broj 13/3.1591-VIII-2.7/13 od 11.07.2013. godine, a na osnovu člana 31. Pravilnika o Naučnonastavnom radu za sticanje zvanja magistra i doktora nauka, te prijedloga Komisije za postdiplomski studij i doktorate, Vijeće Fakulteta na sjednici održanoj 11.07.2013. godine donijelo je Odluku da se prihvata tema doktorske disertacije kandidata mr. Ilije Stojanovića pod nazivom: "**Nova paradigma dobrog upravljanja u javnoj upravi u funkciji održivog ekonomskog razvoja**".

Istom odlukom imenovana je **Komisija za ocjenu podobnosti teme doktorske disertacije u sastavu:**

Predsjednik:

Prof. dr Jovo Ateljević

Zvanje: vanredni profesor

Uža naučna oblast: menadžment

Institucija: Univerzitet u Banjoj Luci, Ekonomski fakultet

Član:

Prof. dr Petar Kunić

Zvanje: redovni profesor

Uža naučna oblast: upravno pravo i uprava

Institucija: Univerzitet u Banjoj Luci, Pravni fakultet

Član:

Prof. dr Marin Gužalić

Zvanje: vanredni profesor

Uža naučna oblast: menadžment

Institucija: Univerzitet u Istočnom Sarajevu, Ekonomski fakultet u Brčkom

1. BIOGRAFSKI PODACI, NAUČNA I STRUČNA DJELATNOST KANDIDATA

Osnovni biografski podaci o kandidatu:

Mr. Ilija Stojanović je rođen 28.03.1976. godine u Brčkom. Nakon završene gimnazije u Brčkom upisuje Ekonomski fakultet u Brčkom Univerziteta u Istočnom Sarajevu, smjer upravljanje poslovnim procesima, na kojem diplomira 2001. godine. Na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Banjoj Luci u julu 2012. godine stiče zvanje magistra.

Od oktobra 2008. godine obavlja poslove šefa Kancelarije za evropske integracije u Vladi Brčko distrikta BiH. U toku svog radnog angažmana radio je na sljedećim poslovima:

- direktor filijale Unicredit bank ad Banja Luka u Brčkom (decembar 2006. - oktobar 2008.)
- šef Pododjeljenja za ljudske resurse u Vladi Brčko distrikta BiH (januar 2006. - decembar 2006.)
- konsultant za upravljanje ljudskim resursima u Vladi Brčko distrikta BiH (jul 2005. - decembar 2005.)
- savjetnik zamjenika ministra civilnih poslova BiH (juli 2004. - jul 2005.)
- pomoćnik ministra za omladinu i međunarodnu saradnju u Vladi Republike Srpske (juli 2001. - jun 2004.)

Posjeduje certifikat „Certifikovani EU projekt menadžer“ izdan od strane Evropske asocijacije za certificiranje i kvalifikacije. Odlično govori engleski jezik.

Učešće u radu stručnih tijela:

- član Tima za izradu dokumenta koordinacionog mehanizma u procesu evropskih integracija u BiH u skladu sa Mapom puta iz Brisela (novembar 2012.)
- član pregovaračkog tima za pregovore Protokola uz Privremeni sporazum između BiH i EU u vezi sa pristupanjem Republike Hrvatske Evropskoj Uniji (avgust 2012.)
- član IPA koordinacionog odbora u svojstvu IPA koordinatora za Brčko distrikt BiH (mart 2012.)
- član Odbora za nadzor za Instrument predpristupne pomoći - IPA na nivou BiH (mart 2012.)
- član Komisije za evropske integracije na nivou BiH u okviru Privremenog pododbora za stabilizaciju i pridruživanje (od 2009.)
- član radne grupe za izgradnju kapaciteta u pogledu evropskih integracija u okviru procesa programiranja Instrumenta predpristupne pomoći EU za period 2012/2013 (januar 2012.)
- član zajedničkog monitoring komiteta IPA programa prekogranične saradnje BiH-Srbija (decembar 2012.)
- član zajedničkog monitoring komiteta IPA programa prekogranične saradnje Hrvatska-BiH (decembar 2012.)
- član radne grupe za programiranje budućeg IPA programa prekogranične saradnje BiH-Srbija za period 2014-2020 (septembar 2013.)
- član radne grupe za implementaciju obaveza iz Memoranduma Energetske zajednice jugoistočne Evrope (januar 2009.)
- član Nadzornog tima za stub ljudski resursi u okviru Strategije za reformu javne uprave u BiH
- član Radne grupe za izradu Strategije za reformu javne uprave u BiH (tokom 2006.)

- Predsjednik radne grupe za reorganizaciju procesa upravljanja ljudskim resursima u upravi Distrikta u okviru reforme javne uprave (tokom 2006.)
- Predsjednik radne grupe za izradu Nacrta Zakona o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta BiH i popratnih pravilnika (tokom 2006.)
- Član radne grupe za ekonomiju i poljoprivredu u okviru Konventa on Evropskoj uniji u BiH (jun 2009)
- Član Tima maldih ekonomista podržan od strane Fondacije Konrad Adenauer (tokom 2008.)
- Predsjednik Upravljačkog komiteta za omladinu Republike Srpske (jun 2003. – jun 2004.)
- Predsjednik radne grupe za izradu Zakona o omladinskom organizovanju Republike Srpske

Učešće u radu međunarodnih organizacija:

- član Stalnog komiteta za praćenje i evaluaciju rada Skupštine evropskih regija (januar 2010.)
- koordinator za BiH u Institutu regija Evrope (novembar 2011.)
- član Odbora direktora Evropskog centra za javno pravo sa sjedištem u Atini (tokom 2006.)
- predstavnik BiH u Upravljačkom komitetu za mlade Savjeta Evrope u Strazburu (2002.-2005.)
- predstavnik BiH u Radnoj grupi za mlade Centralno Evropske Inicijative (2002.-2005.)

Učešće u izradi strateških dokumenata i javnih politika:

- Strategija za reformu javne uprave BiH (2006.)
- Strategija razvoja BiH i Strategija socijalne uključenosti BiH (2012.)
- Zakon o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta BiH i popratni pravilnici (2006.)
- Zakon o platama i naknadama javnih službenika i namještenika Brčko distrikta BiH (2005.)
- Pravilnik o radu javnih službenika i namještenika organa uprave Brčko distrikta BiH (2005.)
- dokument koordinacionog mehanizma u procesu evropskih ntegracija u BiH u skladu sa Mapom puta iz Brisela (novembar 2012.)
- Operativni program prekogranične saradnje BiH-Srbija za period 2014-2020 (izrada u toku)
- Omladinska politika i strategija za omladinu Republike Srpske (tokom 2003.)

Objavljeni radovi:

Stojanović, Ilija; Ateljević, Jovo (2011). *Innovation in the public sector: the way forward for an effective reform of public sector management in Bosnia and Herzegovina*, u Confrence proceedings from 1st REDETE Conference „Economic Development and Entrepreneurship in Transition Economies - A Review of Current Policy Approaches“. Banja Luka: Faculty of Economics, October 27-29, 2011, ISSN 2233-1034 UDC 330.34(100)(063), p.184-199

Stojanović, Ilija; Ateljević, Jovo (2012). *Social Capital: An Asset for Improving Public Sector Performance*, u Confrence proceedings from 2nd REDETE Conference „Economic Development and Entrepreneurship in Transition Economies - A Search For New Paradigms“. Banja Luka: Faculty of Economics, October 25-27, 2012, ISSN 2233-1034 · ISBN 978-99938-46-54-3, p.200-219

Predavač na stručnim skupovima:

- Upravljanje promjenama u institucijama javne uprave (Regionalna škola za javnu upravu, Danilovgrad, 27.-29. novembar 2012), angažovan od strane konsultantske firme RIPA International (London)
- VI „EUDITORIUM“ debata o uspostavljanju mehanizma koordinacije procesa evropskih integracija u BiH (Brčko, jul 2007.), u okviru programa EUINFOCENTRA
- Konferencija: IPA programi pomoći (Mostar, april 2011.), u okviru programa EUINFOCENTRA
- Okrugli sto: Instrument predpristupne pomoći (Tuzla, april 2011.), u okviru programa EUINFOCENTRA
- Okrugli sto: Važnost IPA fondova u kontekstu proširenja Evropske unije (Konjic, mart 2011.), u okviru programa EUINFOCENTRA
- Konferencija: Mogućnosti BiH i Distrikta u procesu evropskih integracija (Brčko, maj 2011.), u okviru programa EUINFOCENTRA
- Konferencija: Mogućnosti BiH u procesu evropskih integracija (Brčko, 21.-22. maj 2009.)
- Stručni skup LOGIN 03: Liberalizacija transportnog tržišta jugoistočne Evrope (Brčko, 27.-28. maj 2010.)
- Okrugli sto: Izazovi i mogućnosti u procesu evropskih integracija“ (Brčko, 8. mart 2011.), u organizaciji Evropskog centra za javno pravo
- Uspostava Resursnog centra mreže omladinskih nevladinih organizacija u Brčko Distriktu BiH: EU fondovi (Brčko, 24.-25. septembar)
- i drugi.

Učešće na važnijim skupovima i konferencijama:

- 1. sastanak na visokom političkom nivou o pridržanju BiH u EU (Brisel, 27. jun 2012.)
- 2. sastanak na visokom političkom nivou o pridržanju BiH u EU (Sarajevo, 27. novembar 2012.)
- Generalna sjednica Skupštine evropskih regija (Pariz, 17.-18. maj 2013.)
- Generalna sjednica Skupštine evropskih regija (Belfort, 25.-27. novembar 2009.)
- VIII Konferencija evropskih regija i gradova Instituta regija Evrope (Grafenegg, 23.-24. oktobar 2102.)
- VII Konferencija evropskih regija i gradova Instituta regija Evrope (Linz, 18.-20. septembar 2011.)
- Samit o krizi, Skupština evropskih regija (Pariz, 16. maj 2013.)
- VI Konferencija evropskih ministara zaduženih za omladinu (Solun, 7.-9. November 2002.)
- VII Konferencija evropskih ministara zaduženih za omladinu u Budimpešti
- IV CEI Omladinski forum Centralno evropske inicijative u Varšavi (Varšava, 19-21 Novembar 2003.)
- Godišnja konferencija Programa jugoistočne Evrope (Bolonja, 29.jun 2012.)
- Konferencija za mlade u jugoistočnoj Evropi (organizator Evropska Komisija, Grevena, Grčka)
- i drugi.

Učešće na važnijim seminarima:

- Liderstvo i upravljanje promjenama, upravljanje ljudskim resursima, upravljanje projektima i programima (UK Government's Centre for Management and Policy Studies, 01/3-152-84/03)
- Dizajn i redizajn organizacionog ustrojstva (Oskar, Zagreb, januar 2006)
- Upravljanje EU fondovima (Direkcija za evropske integracije, Sarajevo, januar 2005.)
- Studija o socijalnom dijalogu u zemljama zapadnog Balkana (Sekretarijat Energetske zajednice uz podršku Evropske komisije, Beč, 20. april 2012.)
- Međuregionalna i prekogranična saradnja: Promocija demokratskog razvoja i stabilnosti (Trst, Venecijanska komisija, CDL-UDT-2010)
- Strateški ciljevi finansijskih sistema za upravljanje otpadom u EU (GEOSIAL, SVK-0311046)
- i drugi.

Učešće u projektima:

- Projekat reforme javne uprave u Brčko distriktu BiH u skladu sa nalazima Deloitte&Touche (tokom 2005.), član tima
- U funkciji IPA koordinatora u Brčko distriktu BiH učestvovao u procesu programiranja pomoći EU i koordinaciji aktivnosti na pripremi projektnih prijedloga iz različitih sektora za programski paket IPA 2012/2013
- U funkciji IPA koordinatora u Brčko distriktu BiH učestvuje u koordinaciji projekata iz različitih sektora koji se finansiraju iz sredstava EU na području Brčko distrikta BiH
- Projekat „Model Vijeća ministara“ finansiran od strane UNDP/UNV (jul 2004.-jul 2005), član organizacionog odbora
- Projekat „Sanacija i rekonstrukcija Zgrade zajedničkih institucija BiH“ (2005), finansiran od strane HiPERB programa Vlade Republike Grčke
- ABCDE Posavina: promocija energetskih potencijala poljoprivredne biomase (mart 2011.-mart 2012.), projekat prekogranične saradnje u okviru IPA BiH-Hrvatska
- Projekat „Srećna djetelina sa četiri lista“ (2011.-2012.), projekat prekogranične saradnje između Austrije, Mađarske, Slovenije, Hrvatske, BiH
- Projekat „Zaštita djece izložene riziku i kontaktu sa zakonom u BiH“ (2011), član radne grupe

2. ZNAČAJ I NAUČNI DOPRINOS ISTRAŽIVANJA

Značaj istraživanja:

Kandidat je u svojoj prijavi ukazao na značaj teme u okviru teorijskog, historijskog i empirijskog konteksta.

Teorijski kontekst

U fokusu ekonomskih teorija jedno od glavnih pitanja odnosi se na ulogu i funkciju države u ekonomiji, a samim tim i poziciju javne uprave. Tokom razvoja ekonomske misli javljala su se suprotstavljena gledišta o ulozi države u ekonomskom razvoju i unapređenju blagostanja. Kandidat se posebno osvrće na neoliberalnu paradigmu. U ranim godinama razvoja neoliberalne paradigme, poznate i pod nazivom Vašingtonski konsenzus, država i javna uprava imaju negativnu konotaciju u kontekstu ekonomskog rasta. Pri tome su programi strukturnog restrukturiranja započeti u 1970-tim godinama bili glavni instrument neoliberalne teorije (Demmers et.al, 2005). Međutim, krajem 1980-tih i početkom 1990-tih godina diskusija o ulozi države i javne uprave dobija novu dimenziju kada teoretičari prepoznaju neoliberalnu paradigmu limitirajućom (Ahrens, 1999). Kandidat ukazuje na teorijska gledišta po kojima neoliberalna agenda nije imala uspjeha u tranzicionim zemljama. Period završetka „hladnog rata“ i raspad zemalja socijalističkog bloka dovodi do urušavanja sistema u tim zemljama. Uprkos pokušajima neoliberalizacije ovih zemalja, visok stepen nezaposlenosti, siromaštva i nejednakosti objašnjava se neefikasnom administracijom sklonoj korupciji (Demmers et.al, 2005). Pojedini autori uključujući Arhensa (1999) ukazuju na probleme u postizanju ekonomskog rasta zasnovanih na programima strukturnog prilagođavanja koji zastupaju teoretičari neoliberalnog gledišta. Upravo je to period kada teoretičari preusmjeravaju svoj fokus na upravljanje te zagovaraju prelazak sa koncepta „manje države“ na koncept „bolje države“ (Demmers et.al, 2005). Nepravdanost postojećih neoliberalnih ideja nastojale su se prevazići njihovim redefinisanjem kroz post-Vašingtonski konsenzus. Nova teorijska paradigma ukazuje na strategiju smanjenja siromaštva kao pretpostavke efikasne primjene razvojne strategije. Na taj način se nastoji razviti tzv. globalni inkluzivni neoliberalni režim koji će omogućiti nastavak neoliberalnih reformi u zemljama u razvoju (Arne, 2006). Upravo se ovdje i skiva nova paradigma modela dobrog upravljanja.

Krajem 1980-tih godina otvara se debata o dobrom upravljanju (engl. good governance) i zahtjevima za novim pristupom u reformi upravljanja u javnom sektoru. Upravo je ovo period kada glavni donatori i međunarodne finansijske institucije stvaraju vezu između dobrog upravljanja i mogućnosti pružanja razvojne pomoći (Larbi, 1999). Kandidat ukazuje na to da pojedine međunarodne finansijske institucije, posebno Svjetska banka, vidi dobro upravljanje kao sinonim za razvojno upravljanje. Takvo viđenje upravljanja ne podrazumijeva fokusiranje države i javne uprave na direktne intervencije na tržištu nego na omogućavanje drugima da budu produktivni (Kiely, 1998). Usvajanjem Milenijumskih razvojnih ciljeva od strane Ujedinjenih nacija dobro upravljanje postaje globalno prihvaćeno kao glavno sredstvo za razvoj i smanjenje siromaštva (Ahrens, 1999). U novije vrijeme javlja se razlika u teorijskim mišljenjima između liberalnih ekonomista koji su na liniji konsenzusa oko uloge dobrog upravljanja i heterodoksnih institucionalnih ekonomista koji se slažu da je dobro upravljanje ključno za ekonomski razvoj, ali ujedno ukazuju da potrebni kapaciteti za upravljanje neophodni za ekonomski razvoj se bitno razlikuju od onih

utvrđenim analizama dobrog upravljanja. Međutim, kandidat se osvrće na neuspjeh stvaranja uslova za održivi razvoj i produbljenje finansijske i ekonomske krize čime ukazuje na potrebu dublje analize definisanog istraživačkog problema.

Istorijski kontekst

Kandidat u svojoj prijavi ukazuje na to da su pojedine zemlje ostale i dalje na marginama ekonomskog procesa i nisu u mogućnosti da prate promjene koje doprinose održivom ekonomskom razvoju. Međutim, ono što se posebno naglašava jeste da i u onim zemljama koje odlikuje visok rast BDP-a dolazi do neujednačenog ekonomskog razvoja. Mnogi ekonomisti se slažu da je upravljanje jedno od kritičnih faktora kojima se može objasniti razlika u performansama pojedinih zemalja (Khan, 2007). Pojedine međunarodne finansijske institucije, u kontekstu promjena u zemljama bivšeg socijalističkog bloka, zbog nemogućnosti da svojim programima strukturnog prilagođavanja ostvare efekte u zemljama korisnicama razvojne pomoći, okrenuli su se politici uslovljenosti primjenom modela dobrog upravljanja u zemljama korisnicima pomoći. Promjene koje Svjetska banka i Međunarodni monetarni fond unose u način dodjele pomoći zemljama u razvoju se javljaju u periodu kasnih 1990-tih godina (Demmers et.al 2005; Ruckert 2006). Pri tome se dobro upravljanje javlja kao osnovni element razvojne politike Svjetske banke postajući ne samo cilj nego i uslov za dodjelu pomoći (Santiso, 2001). Pri tome, mijenja se retorički kurs od uslovljenosti i strukturalnih prilagođavanja prema smanjenju siromaštva i lokalnom vlasništvu razvojnih politika (Ruckert, 2006). Kandidat posebno naglašava da paradigma dobrog upravljanja dovodi do mnogih promjena u načinu na koji Svjetska banka i Međunarodni monetarni fond identifikuju, pripremaju, odobravaju, provode i vrše evaluaciju nad svojim projektima i politikama. Ove promjene vođene su potrebom unapređenja efektivnosti razvojnih programa sa ciljem instalisanja modela dobrog upravljanja u javnoj upravi u zemljama korisnicama razvojne pomoći (Woods, 2002).

Sagledavajući značaj dobrog upravljanja na održivi razvoj Ujedinjene nacije su skrenule dodatnu pažnju na značaj dobrog upravljanja. Nakon dva svjetska samita, održana 1992. godine u Riju de Ženeiru (Brazil) i 2002. godine u Johaneshurgu (Južna Afrika), Ujedinjene nacije su 2002. godine na trećem samitu pod nazivom Rio20+ posebnu pažnju i akcenat stavili na dobro upravljanje. Među značajnijim doprinosima isticanju ove teme dao je generalni sekretar Ujedinjenih nacija Kofi Annan koji ističe da je „dobro upravljanje možda najvažniji faktor u iskorjenjivanju siromaštva i podsticanju razvoja“ (Graham et.al, 2003:1). Međutim, uprkos opredjeljenju međunarodnih institucija da daju na važnosti dobrom upravljanju kao osnovu za održivi razvoj, primjena ovog modela ostaje veoma upitna. Nezadovoljstvo koje građani u mnogim zemljama poput Grčke, Turske i arapskih zemalja iskazuju masovnim protestima upućuje na otuđenost države i javne uprave od građana i nedovoljnu angažovanost na stvaranju uslova za održivi razvoj. To upućuje na nove teme koje treba istražiti, a koje se u prvom redu odnose na model upravljanja u javnoj upravi koji će omogućiti smanjenje siromaštva i ekonomsku nebalansiranost na globalnom nivou.

Empirijski kontekst

U vezi sa ulogom javnih institucija u ekonomskom rastu i razvoju postoji značaj broj literature koja traži odgovore na ova pitanja. U periodu od 1980-tih godina dobro upravljanje postaje vrlo važna tema istraživačkih napora (Weiss, 2000). U empirijskom smislu najveći doprinos analizi uticaja dobrog upravljanja na ekonomski rast dao je Daniel Kaufmann. Daniel Kaufmann, Aart Kraay i Massimo Mastruzzi posebno su zaslužni za doprinos u razvoju globalnih indikatora upravljanja koji predstavljaju

agregatne indikatore razvijene za potrebe Svjetske banke. U cilju analize uticaja dobrog upravljanja na ekonomiju Kaufman sa saradnicima su utvrdili postojanje korelacije između dobrog upravljanja i društvenog bruto proizvoda po glavi stanovnika (GDP p/c). Nasuprot ovome, Sundaram i Chowdhury (2013) su svojim empirijskim istraživanjima pokazali da zemlje imaju samo unapređeno upravljanje kada postoji razvoj, te da dobro upravljanje nije neophodan uslov za razvoj. U otvaranju dileme oko uticaja dobrog upravljanja na razvoj svojim empirijskim nalazima pružio je Kim (2009). On je utvrdio da pojedine varijable dobrog upravljanja, poput regulatornog kvaliteta, kontrole korupcije i vladine efektivnosti su značajni za ekonomski rast, dok javnost i odgovornost, kao i politička stabilnost nedovoljni za produkovanje ekonomskog rasta.

Kandidat ukazuje na činjenicu da je malo ili gotovo zanemarljivo mali broj istraživanja provedeno sa ciljem analize uticaja pojedinačnih komponenti dobrog upravljanja na dimenzije održivog ekonomskog razvoja. Kada je upitanju istraživanje ove oblasti u BiH, kandidat pominje radove koje su Efendić et.al (2008, 2011a, 2011b) usmjerili na istraživanje uticaja institucija na ekonomske performanse, sa posebnim fokusom na BiH, kao i rad kojim su Clauser i Salagean (2007) analizirali koncept dobrog upravljanja na lokalnom nivou u jugoistočnoj Evropi. Ovaj rad pružio je uvid u nekoliko studija slučajeva na posmatranom području. U kontekstu dosadašnjih istraživačkih napora može se zaključiti da postoje različita mišljenja o istraživačkoj problematici čime se otvara istraživački jaz koji će se nastojati popuniti ovim istraživanjem. Poseban istraživački jaz postoji zbog dosta različitih teorijskih gledišta, ali i empirijskih zaključaka koje govore o značaju dobrog upravljanja za omogućavanje održivog razvoja što nam dodatno otvara prostor za istraživanje ovog problema. Dodatan istraživački jaz odnosi se na odstupanja pojedinih zemalja koje nisu prepoznate kao modeli dobrog upravljanja, a koje uprkos tome ostvaruju značajan ekonomski rast.

Problem i predmet istraživanja:

Radikalnije promjene na globalnoj ekonomskoj sceni javljaju se u periodu nakon 1980-tih godina. Upravo se u tom periodu pitanje upravljanja (engl. governance) u javnoj upravi i državi javlja kao jedna od glavnih preokupacija međunarodne zajednice. Kandidat ukazuje na to da je upravljanje u javnoj upravi postalo veoma aktuelna tema u kontekstu uticaja na održivi razvoj igrajući ključnu ulogu u određivanju društvenog i ekonomskog blagostanja (Graham, 2003). Ovo je ujedno i period naglog skoka u tehnološkom razvoju koji doprinosi globalnom razvoju ekonomije. Međutim, pojedine zemlje ostaju na marginama ovog procesa. Razlike u ekonomskom rastu izražene kroz kretanje ukupnog bruto društvenog proizvoda i društvenog bruto proizvoda po glavi stanovnika utiču i na povećanje siromaštva i rast nejednakosti. Stoga se ekonomski teoretičari okreću u pravcu „nove ekonomske paradigme razvoja“ (Stiglitz, 1998; Todaro&Smith, 2003). Prema Stiglitzu (1998), ekonomski razvoj se posmatra u mnogo širem kontekstu. On ukazuje na činjenicu da se ekonomije razvijenih od nerazvijenih zemalja razlikuju u nivou bruto društvenog proizvoda po glavi stanovnika. Međutim, fokus ekonomije treba biti usmjeren i na efekte. Neoliberalna agenda, poznata kao Vašingtonski konsenzus, poziva na smanjenje državnog aparata, odnosno smanjenje javne uprave i liberalizaciju ekonomije i tržišta. Međutim, evidentan je neuspjeh neoliberalne paradigme u generisanju ekonomskog rasta, smanjenju siromaštva i omogućavanju ekonomske stabilnosti. Stiglitz (1998) ukazuje na stanovište pojedinih ekonomista da vlade predstallaju problem za ekonomski razvoj. Ovaj autor navodi i na iskustvo zemalja „istočno azijskih tigrova“ (Hong

Kong, Singapur, Tajvan i Južna Koreja), gdje su vlade imale značajnu ulogu u omogućavanju brzog ekonomskog rasta i unapređenja ekonomskog razvoja. Stiglitz (Ibid.) dodatno govori i o potrebi učešća i povećane uloge „autsajdera“ odnosno zajednice kao važnog faktora u ekonomskom procesu. Novom fazom neoliberalizma, baziranog na principima revidiranog post-Vašingtonskog konsenzusa, dobro upravljanje postaje centralna tema u razvojnoj strategiji. Međutim, i dalje postoje kritički osvrti na koji način će revidirana neoliberalna paradigma smanjiti siromaštvo i omogućiti odgovornost javne uprave. Kritičari ovog koncepta ističu da neoliberalna paradigma nedovoljno prepoznaje lokalni kontekst te da međunarodna zajednica i dalje pokušava sve zemlje ukalupiti u jedan model upravljanja (Tabb, 2003). Uprkos empirijskim pokazateljima koje su pružili Kaufmann, Kraay i Mastruzzi o pozitivnoj korelaciji između dobrog upravljanja i ekonomskog rasta, Kurtz i Schrank (2007b) iskazuju sumnju da dobro upravljanje generiše ekonomski rast. Oni napominju da postoje mnoge zemlje, posebno u jugoistočnoj Aziji koje nisu prepoznate po dobrom upravljanju, ali ipak ostvaruju ekonomski rast i strukturnu transformaciju. Dodatno, Van Arkadie (2013) iskazuje kontroverzu prema dobrom upravljanju smatrajući da su međunarodne finansijske institucije previše nasrtljive u promovisanju sopstvenih ideala prilikom dodjele razvojne pomoći. Sličnog je mišljenja i Santiso (2001) koji ukazuje na nesupjeh razvojne pomoći u kontekstu promjena u zemljama u razvoju.

S obzirom na navedene činjenice opisane u problemu istraživanja, očigledno je da kandidat tretira veoma interesantan istraživački problem koji konkretizuje istraživačkim pitanjem: ***Može li paradigma dobrog upravljanja u javnoj upravi omogućiti održivi razvoj?***

Dobro upravljanje je centralna tema mnogih međunarodnih institucija i organizacija koje se bave ekonomskim razvojem. Ujedinjene nacije posmatraju dobro upravljanje kao participativno, transparentno i odgovorno. Ono obuhvata državne organe i uključuje privatni sektor i organizacije civilnog društva (UN DESA; 2007). Graham et.al (2003) smatraju da je upravljanje (governance) više od strateškog aspekta upravljanja, ono „nije samo pitanje gdje idemo, nego i ko treba biti uključen u donošenje odluka i u kojem kapacitetu“. Graham et.al (2003) ističu da je teorijski koncept upravljanja način na koji vlade, javna uprava i druge društvene organizacije saraduju, kako se odnose prema građanima, i kako se donose odluke u kompleksnom svijetu. Upravljanje se odnosi na način na koji društvo uspostavlja i realizuje pravila koja usmjeravaju pripremu i donošenje odluka u cilju „opšteg dobra“ (UN DESA, 2007). Dobro upravljanje je na značaju dobilo nakon što je Svjetska banka u okviru svog izvještaja za pod-saharsku Afriku iz 1989. godine (Sub-Saharan Africa: From Crisis to Sustainable Growth) identifikovalo nedostatak dobrog upravljanja kao glavni uzrok nedovoljnog rasta i razvoja ovog dijela svijeta. U ovom izvještaju dobro upravljanje se definiše kao „državni institucionalni aranžmani, proces formulacije politike, donošenja odluka i implementacije, kretanje informacija unutar vlade, i ukupni odnosi između građana i vlade“ (Ngaire, 2000). U izvještaju Komisije o globalnom upravljanju Ujedinjenih nacija (engl. the Commission on Global Governance), upravljanje se definiše kao „zbir mnogo načina na koji pojedinci i institucije, javne i privatne, zajednički upravljaju (engl. manage) zajedničkim poslovima. To je stalan proces kroz koji konfliktni ili različiti interesi mogu biti usaglašeni i zajedničke akcije se mogu preduzeti. Ono uključuje formalne institucije i režime ovlašćene da sprovede obaveze, kao i neformalne aranžmane koje su ljudi ili institucije ili dogovorili ili ih posmatraju kao svoje interese“ (UN Commission on Global Governance, 2005). Imajući u vidu da je istraživačko pitanje koje je postavio kandidat usmjereno na održivi razvoj, kandidat se osvrće i na definiciju održivog razvoja. Ujedinjene nacije definišu održivi razvoj kao „razvoj koja ide u susret potrebama sadašnjosti bez ugrožavanja mogućnosti budućim generacijama da idu u susret svojim potrebama“ (World Commission on Environment and Development,

1987). Todaro i Smith (2003) smatraju da ekonomija i ekonomski sistemi, pogotovo u zemljama u razvoju, se moraju posmatrati u jednom širem kontekstu. Prema ovim autorima „novi ekonomski pogled na razvoj“ (engl. "New Economic View of Development") posmatra ekonomski razvoj kao multidimenzionalni proces koji osim ekonomskog rasta mijenja društvene strukture, smanjuje nejednakost i siromaštvo.

Promjene u sferi upravljanja u javnoj upravi koje nastaju u globalnom svijetu nakon 1980-tih godina, a posebno promjene koje se javljaju u novije vrijeme kao posljedica globalne ekonomske i finansijske krize predstavljaju širi predmet istraživanja. Pri tome će kandidat istraživati pojave različitog pristupa modelima strateškog upravljanja u javnoj upravi u pojedinim državama i neravnomjernog ekonomskog rasta i razvoja kao posljedica primjene različitih modela upravljanja. Nezadovoljstvo koje građani pojedinih zemalja iskazuju prema radu javne uprave već dostižu globalne dimenzije, te će se kandidat tokom istraživanja fokusirati na analizu uticaja modela upravljanja na održivi razvoj. Uži predmet istraživanja koji je kandidat identifikovao je teorijsko-empirijska analiza uticaja izbora modela strateškog upravljanja javnim sektorom zasnovanog na paradigmi dobrog upravljanja na održivi ekonomski razvoj. U fokusu će biti ispitivanje uticaja modela strateškog upravljanja sa karakteristikama dobrog upravljanja na održivi ekonomski razvoj. Kandidat će istraživati na koji način teorijska paradigma dobrog upravljanja utiče na održivi razvoj, pogotovo u zemljama u razvoju i tranzicionim zemljama. Dodatno će se posvetiti pažnja opravdanosti politika uslovljenosti pružanja razvojne pomoći primjenom modela dobrog upravljanja koje zahtijevaju međunarodne finansijske institucije i pojedini bilateralni donatori. Dimenzije dobrog upravljanja i dimenzije održivog razvoja će biti poseban predmet istraživanja, te će kandidat pristupiti analizi međusobnih veza između pojedinačnih komponenti dobrog upravljanja i održivog razvoja. Kandidat je predmetu istraživanja pristupio iz ugla ekonomske teorije i analize sa akcentom na strateški menadžment u javnoj upravi, čime je predmet istraživanja fokusirao u oblast ekonomije. Na ovakav način definisan predmet i područje istraživanja identifikuje održivi razvoj kao zavisnu varijablu, dok će nezavisna varijabla biti predstavljena kroz uticaj modela dobrog upravljanja u javnoj upravi.

Naučni ciljevi istraživanja:

Naučni ciljevi istraživanja su definisani na osnovu četiri kategorije, i to:

Naučni opis. Cilj je opisati dimenzije modela dobrog upravljanja, kao i dimenzije održivog razvoja. Osim ovoga, izvršiće se uvid u karakteristike modela dobrog upravljanja i njegovog uticaja na održivi ekonomski razvoj. Istorijskom analizom podataka ćemo steći uvid u stvarna kretanja i trendove primjene modela dobrog upravljanja i uticaja na održivi razvoj.

Naučna klasifikacija. Cilj je izvršiti klasifikaciju obilježja dobrog upravljanja sa stanovišta njegovog uticaja na održivi ekonomski razvoj. Dodatno, izvršiće se grupisanje zemalja u odnosu na nivo inteziteta korelacije između dobrog upravljanja i održivog razvoja. Takođe, izvršiće se grupisanje zemalja u odnosu na nivo primjene modela dobrog upravljanja u javnoj upravi.

Naučno objašnjenje. Cilj je objasniti uzročno-posljedičnu vezu između dobrog upravljanja i održivog razvoja. Naučnim objašnjenjem ćemo omogućiti sagledavanje eventualnih odstupanja u kontekstu uticaja dobrog upravljanja na održivi razvoj u slučaju pojedinih zemalja.

Naučno predviđanje. Cilj je sagledati moguće trendove, efekte i posljedice primjene modela dobrog upravljanja na stvaranje uslova za održivi razvoj. Predviđanje treba da bude usmjereno i na uticaj dobrog upravljanja na pojedinačne dimenzije održivog razvoja.

Društveni ciljevi istraživanja:

Društveni ciljevi istraživanja se odnose na direktne ili indirektno koristi koje će imati javna uprava, međunarodna zajednica, privatni i nevladin sektor, akademska zajednica i cjelokupna javnost.

Javna uprava će imati korist na osnovu sljedećih specifičnih ciljeva istraživanja:

- Ukazati kreatorima politike reforme javne uprave na pozitivne efekte prelaska sa zatvorenog „birokratskog“ modela upravljanja na model strateškog upravljanja zasnovanog na principima dobrog upravljanja čime se može omogućiti zaokret u vođenju reforme i ostvariti bolji rezultati reformskog procesa sa fokusom na stvaranje uslova za održivi ekonomski razvoj;
- Predočiti prednosti modela dobrog upravljanja u javnoj upravi u odnosu na birokratski model u periodu koji zahtjeva dinamične promjene zbog pritiska na globalnom i regionalnom nivou, posebno u vrijeme ekonomske i finansijske krize.

Međunarodna zajednica će imati korist na osnovu sljedećih specifičnih ciljeva istraživanja:

- Produkovati empirijske rezultate koji će iz jednog novog ugla potvrditi ili opovrgnuti opravdanost politike uslovljenosti razvojne pomoći primjenom modela dobrog upravljanja;
- Ukazati na specifičnosti pojedinih zemalja i potrebe prenosa vlasništva nad procesima sa međunarodne zajednice na lokalne aktere u procesu.

Privatni i nevladin sektor će imati korist na osnovu sljedećih ciljeva istraživanja:

- Ukazati privatnom i nevladinom sektoru na potrebu angažovanosti u razvoju modela dobrog upravljanja kao osnove za unapređenje održivog ekonomskog razvoja.
- Uključiti ova dva sektora kao ključne interesne grupe u rad javne uprave čime se postižu stvarni efekti dobrog upravljanja.

Akademska zajednica će imati korist kroz detaljnije upoznavanje sa dosadašnjim istraživanjima o karakteristikama dobrog upravljanja u javnoj sferi, uticaju ovog načina strateškog upravljanja u javnoj upravi, mogućnostima neutralisanja negativnih aspekata birokratskog modela upravljanja te pozitivnim uticajem modela dobrog upravljanja. Dodatno, pružiće se dodatni empirijski nalazi koji će omogućiti novi pogled na revidiranu neoliberalnu paradigmu o značaju dobrog upravljanja na održivi razvoj.

Cjelokupna javnost će imati korist kroz informisanje i promovisanje svijesti o značaju reforme javne uprave bazirane na modelu dobrog upravljanja, te rezultatima istraživanja čiji je krajnji cilj postizanje održivog ekonomskog razvoja, boljeg životnog standarda, smanjenje siromaštva i poboljšanje kvaliteta života.

Glavna i pomoćne hipoteze:

Na osnovu definisanog problema, predmeta i ciljeva kao i prethodnih istraživanja, odnosno identifikovanog istraživačkog jaza kandidat je postavio glavnu istraživačku hipotezu koja glasi:

H0: Primjena paradigme dobrog upravljanja u javnoj upravi značajno će uticati na unapređenje održivog razvoja.

Predloženi model istraživanja podrazumijeva postojanje veze između dobrog upravljanja koji kao koncept bazira na teorijskom modelu dobrog upravljanja koji koristi Svjetska banka i održivog razvoja koji predstavlja novi pristup u ekonomskoj teoriji i razvojnoj politici. Iz predloženog modela istraživanja moguće je identifikovati nekoliko specifičnih istraživačkih pitanja. U skladu sa modelom istraživanja kandidat je definisao nekoliko radnih hipoteza kojima će se razraditi glavna hipoteza. Radne hipoteze će omogućiti detaljnu analizu uticaja pojedinih nezavisnih varijabli koje predstavljaju indikatore dobrog upravljanja na pojedine zavisne varijable koje predstavljaju indikatore održivog razvoja.

H1: Primjena paradigme dobrog upravljanja u javnoj upravi značajno će uticati na unapređenje ekonomskog rasta.

H2: Primjena paradigme dobrog upravljanja u javnoj upravi značajno će uticati na unapređenje konkurentnosti zemlje.

H3: Primjena paradigme dobrog upravljanja u javnoj upravi značajno će uticati na smanjenje siromaštva.

H4: Primjena paradigme dobrog upravljanja u javnoj upravi značajno će uticati na smanjenje ekonomske nejednakosti u društvu.

H5: Primjena paradigme dobrog upravljanja u javnoj upravi značajno će uticati na unapređenje ekonomskog blagostanja i kvaliteta života.

Metodologija istraživanja:

Postavljeni istraživački problem zahtjeva primjenu kompleksnog metodološkog pristupa kako bi se istražio jaz iskazan kroz različita teorijska gledišta, ali i dileme prikazane u dijelu koje se odnose na empirijski kontekst u pogledu uticaja dobrog upravljanja na održivi razvoj. Kandidat iskazuje namjeru da probudi svijest o značaju istraživačkog problema i da doprinos u njegovom rješavanju. Kandidat je pristupio istraživačkom problemu sa namjerom da odgovori na dilemu koju teoretičari iskazuju koja se odnosi na održivost politika promjene načina strateškog upravljanja u javnoj upravi. Istraživačka hipoteza je postavljena na način da testira međusobnu uslovljenost dobrog upravljanja kao modela strateškog upravljanja u javnoj upravi baziran na teorijskom modelu koji primjenjuje Svjetska banka na održivi razvoj kao novi koncept ekonomske teorije i razvojne politike. Identifikacijom pojedinačnih varijabli u okviru glavne hipoteze na bazi postojećih teorijskih modela pružena je mogućnost analize nivoa uticaja pojedinačnih dimenzija nezavisne varijable na dimenzije zavisne varijable. Na taj način kandidat želi da

omogućiti bolji fokus na dimenzije dobrog upravljanja koje imaju veći i značajniji uticaj na održivi razvoj u odnosu na dimenzije koje imaju manji uticaj. Kandidat je u cilju generalizacija zaključaka u odnosu na postavljenu hipotezu koristio relevantne baze statističkih podataka za zemlje koje su obuhvaćene istraživanjem kroz duži vremenski period. Takav metodološki pristup će nam dodatno pružiti mogućnost poređenja zemalja koje rad javne uprave baziraju na principima dobrog upravljanja u odnosu na zemlje koje nemaju takvu orijentaciju. Na taj način će se omogućiti sagledavanje uticaja modela dobrog upravljanja na održivi ekonomski razvoj.

Predložena istraživačka metodologija će omogućiti jasno sagledavanje odnosa između nezavisne i zavisne varijable na reprezentativnom uzorku. Prilikom utvrđivanja uzorka kandidat će koristiti podatke za sve zemlje koje su navedene u bazama statističkih podataka relevantne za istraživanje, uzimajući u obzir sve uporedive podatke u vremenskom periodu od kada se vrši mjerenje. Pri tome početni uzorak obuhvata $n=215$ zemalja koji se nalaze u bazi podataka globalnih indikatora upravljanja čiji podaci će nam prikazivati vrijednosti nezavisne varijable. Istraživanje će obuhvatiti vremenski okvir od 2000. godine do danas. Kandidat će u najvećoj mjeri primjenjivati sekundarno istraživanje. Sekundarno istraživanje odnosi se na analizu podataka iz već raspoloživih izvora: statističke publikacije, elektronske baze podataka, internet, strana literatura, novine, časopisi i studije koje se odnose na istraživački problem. Ukupna istraživačka populacija obuhvatiće sve zemlje u bazama podataka iz kojih će se preuzeti vrijednosti za pojedine indikatore. Empirijsko istraživanje kandidat bazira na prikupljenim empirijskim podacima iz relevantnih statističkih baza podataka kao i statističkih publikacija što predstavlja osnovnu metodu prikupljanja podataka. U procesu analize podataka kandidat će koristiti dva osnovna metoda analize, i to: opisno i korelaciono istraživanje. Opisnim istraživanjem kao metodom steći ćemo uvid u karakteristike modela dobrog upravljanja i njegovog uticaja na održivi ekonomski razvoj. Tokom istraživanja kandidat će vršiti istorijsku analizu podataka koje nam ukazuju na stanje i vrijednosti pojedinih varijabli tokom određenog vremenskog razdoblja. Dodatno, korelacionim istraživanjem kao metodom istraživanja kandidat će utvrditi odnos pojedinih komponenti dobrog upravljanja i komponenti održivog ekonomskog razvoja.

Pri istraživanju kandidat će koristiti kvantitativnu metodu koja se oslanja na postavljene hipoteze čime se nastoje iste dokazati ili opovrgnuti, primjenjujući tehnike kvantitativnog istraživanja i analize. Na osnovu rezultata kvantitativnog mjerenja na uzorku će se utvrditi generalni uslovi koji se odnose na vezu između nezavisne i zavisne varijable. Nakon identifikacije relevantnih kvantitativnih indikatora i indeksa, isti će biti prikupljeni, klasifikovani i uređeni, te obrađeni putem odgovarajućih statističkih tehnika. Kandidat će nakon prikupljanja podataka sprovesti analizu korelacije i regresije između utvrđene nezavisne i zavisne varijable, te će analizirati buduće trendove kretanja. Najznačajnija istraživačka tehnika koja će biti korišćena tokom analize je bivarijantna analiza korelacije. Njome će kandidat identifikovati funkcionalnu povezanost postavljenih varijabli čime će moći potvrditi ili odbaciti postojanje veze između postavljenih varijabli. Jedna od tehnika statističke analize koja će se koristiti je i regresijska analiza sa ciljem potvrđivanja oblika povezanosti nezavisnih i zavisnih varijabli u hipotezama. Ona će nam pružiti mogućnost utvrđivanja krivulje koja najbolje prikazuje podatke iz utvrđenog uzorka za analizirane varijable u hipotezama. U cilju testiranja značaja povezanosti varijabli kandidat će koristiti Pirsonov i Fi test uz pretpostavku da je vrijednost $p < 0,05$. U cilju grafičkog prikazivanja rezultata će se koristiti dijagrami raspršivanja.

Naučni doprinos istraživanja:

Naučni doprinos se može sagledati kroz originalnost istraživačkog problema i predmeta istraživanja koje kandidat treba ostvariti empirijskim istraživanjem i testiranjem. Naučno istraživanje će imati za posljedicu razvoj novih spoznaja o uticaju modela dobrog upravljanja na održivi ekonomski razvoj. Pored toga, kandidat će dati kritički osvrt na revidiranu neoliberalnu paradigmu o uticaju dobrog upravljanja i uslovljenosti razvojne pomoći zemljama u razvoju i tranzicionim zemljama u kontekstu primjene modela dobrog upravljanja. Naučni doprinos će se ogledati u generalizaciji spoznaja o uticaju dobrog upravljanja na ekonomiju i ukupan društveni razvoj te će se na taj način uticati na pomjeranje granica naučne spoznaje u oblasti strateškog upravljanja u javnom sektoru. Teorijska primjena novih naučnih spoznaja unaprijedit će teorijsku paradigmu u oblasti strateškog upravljanja u javnoj upravi, sa posebnim fokusom na javnu upravu u zemljama u tranziciji i razvoju.

Poseban naučni doprinos baziran na rezultatima empirijskog istraživanja ostvariće se kroz spoznaju činjenica o uticaju pojedinačnih komponenti dobrog upravljanja na ekonomski rast, konkurentnost zemlje, smanjenje siromaštva i nejednakosti u društvu, kao i poboljšanje ekonomskog blagostanja i kvaliteta života. Posebno je značajno što će kandidat analizirati način na koji dobro upravljanje u javnoj upravi utiče na pomenute pojave čime će se pružiti nova naučna spoznaja u kontekstu zemalja u tranziciji i razvoju. Naučno istraživanje će omogućiti bolje razumijevanje važnosti otvaranja javne uprave prema svojim korisnicima kroz stratešku orijentaciju na koncept dobrog upravljanja i napuštanje zastarjelog birokratskog modela upravljanja. Osim toga, na osnovu empirijskih pokazatelja ćemo više saznati o tome da li je za održivi razvoj bitno postojanje aktivnog državnog intervencionizma ili je korisniji model strateškog upravljanja koji omogućava veći uticaj društvene zajednice u kreiranju javnih politika.

Praktični doprinos istraživanja:

U praktičnom smislu nova naučna saznanja definišaće smjernice za unapređenje modela upravljanja u javnoj upravi. Na osnovu toga će doći do boljeg razumijevanja uloge društvenih grupa u razvoj modela dobrog upravljanja radi postizanja boljih performansi. Ovo će imati za posljedicu novi pristup unutar javne uprave na rješavanju brojnih problema koji imaju za posljedicu finansijsku i ekonomsku krizu u uslovima postojanja otvorenog globalnog tržišta koji bazira na paradigmi neoliberalizma. Nova saznanja će omogućiti donosiocima odluka u procesu reforme javne uprave bolje razumijevanje značaja otvaranja javnog sektora prema novom načinu strateškog upravljanja. Dosadašnji pristup u reformi javne uprave nije bio podsticajan za otvaranje javne uprave te su ideje koje su dolazile izvana, odnosno od strane društvenih grupa nailazile na brojne birokratske prepreke unutar javne uprave.

Kroz sagledavanje sadašnjeg stanja upravljanja u javnom sektoru baziranog na birokratskom modelu i nakon primjene modela dobrog upravljanja će se povećati zainteresovanost za implementaciju modela jer će se pokazati uticaj njegovih dimenzija na održivi razvoj. Donosioci odluka u javnoj upravi će imati bolju osnovu za definisanje vizije, misije, ciljeva i strategije reforme javne uprave za naredni period.

3. OCJENA I PRIJEDLOG

Komisija je na osnovu pregledane dokumentacije i raspoložive građe, jedinstvena u ocjeni da kandidat ispunjava potrebne uslove za izradu doktorske disertacije i da je predložena tema pogodna i poželjna da se istražuje kao doktorska disertacija.

Pozitivnu ocjenu o podobnosti kandidata Komisija donosi imajući u vidu da je:

- kandidat Ilija Stojanović stekao zvanje magistra ekonomskih nauka;
- magistarskim radom i drugim objavljenim radovima, kao i učešćem u izradi strateških dokumenata i javnih politika, pokazao kompetencije za bavljenje naučno-istraživačkim radom;
- radom i angažmanom u javnoj upravi i uključenosti na izradi strateških dokumenata i javnih politika stekao praktično iskustvo koje mu može pomoći u daljim istraživačkim aktivnostima;
- raspolaže ličnim i profesionalnim kvalitetima za daljne usavršavanje u naučnom radu.

Pozitivnu ocjenu o podobnosti predložene teme doktorske disertacije "Nova paradigma dobrog upravljanja u javnoj upravi u funkciji održivog ekonomskog razvoja", Komisija zasniva, između ostalog, i na slijedećim činjenicama:

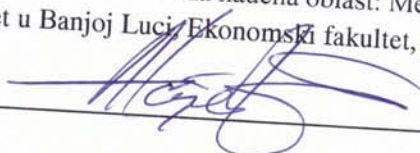
- predložena tema do sada nije bila predlagana niti obrađivana kao doktorska disertacija na Ekonomskom, a koliko je Komisiji poznato, ni na drugim fakultetima Banjalučkog i drugih univerziteta u BiH;
- tema je nedovoljno istražena i to kako sa teorijskog, tako i sa praktičnog aspekta;
- tema je izuzetno aktuelna imajući u vidu da je akademska javnost poprilično neodređena u pogledu uticaja paradigme dobrog upravljanja na održivi ekonomski razvoj;
- mali je ili gotovo zanemarljiv broj empirijskih istraživanja o uticaju modela dobrog upravljanja na održiv razvoj, posebno u smislu istraživanja uticaja pojedinih dimenzija dobrog upravljanja na pojedine dimenzije održivog razvoja;
- dobro upravljanje kao koncept strateškog upravljanja otvara intelektualni prostor koji omogućava diskusiju uloge vlada i javne uprave u javnim poslovima i stvaranju uslova za društvene grupe i pojedince da imaju jaču ulogu u procesu;
- prijedlog teme po svom ukupnom konceptu – od definisanja problema, predmeta i cilja, metoda i naučno-istraživačkog rada, strukture disertacije, hipoteze i predložene razvrstane bibliografije, do očekivanih zaključaka – nagovještava da će kandidat dati svoj originalni naučni doprinos ekonomskoj teoriji i praksi.

Imajući u vidu navedeno, i ocjene o podobnosti teme i kandidata doktorske disertacije mr. Ilije Stojanovića, **Komisija predlaže Naučno-nastavnom vijeću Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Banjoj Luci: da prihvati ovaj izvještaj i odobri mr. Ilija Stojanoviću izradu doktorske disertacije pod naslovom "Nova paradigma dobrog upravljanja u javnoj upravi u funkciji održivog ekonomskog razvoja".**

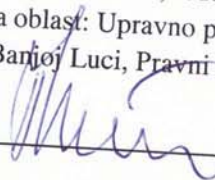
U Banjoj Luci, 10.10.2013. godine

POTPIS ČLANOVA KOMISIJE

1. Prof. dr Jovo Ateljević, vanredni profesor,
uža naučna oblast: Menadžment,
Univerzitet u Banjoj Luci, Ekonomski fakultet, predsjednik

2. Prof. dr Petar Kunić, redovni profesor,
uža naučna oblast: Upravno pravo i uprava
Univerzitet u Banjoj Luci, Pravni fakultet, član

3. Prof. dr Marin Gužalić, redovni profesor,
uža naučna oblast: Menadžment,
Univerzitet u Istočnom Sarajevu, Ekonomski fakultet u Brčkom, član

